

Ordre de Culte

9è diumenge després de Pentecosta 26-7-2026

Preludi musical

Salm 23

Música: Patricia M. Backus; Adptació: Judit Pallàs

Benvinguda i pregària

Himne: *Escolta, escolta*

Música: M. Wackenheim, adp. Elies Cortès; Traducció: Judit Pallàs

Crida a la lloança: Salm 105, 1-11.45b

Himne: *Si jo no sé el camí* (47 CG)

Música: J. Bacchus Dykes; Lletra: M. E. Vidal

Lectures bíbliques:

Gènesi 29, 15-28

Romans 8, 26-39

Himne: *Celebramos del Señor* (100 HC)

Música: William H. Monk; Lletra: Charles Wesley, tr. F. J. Pagura

Proclamació de la Paraula:

Mateu 13, 31-33.44-52

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Dolça oració

W.B. Bradbury Arr. V. Labenske. (2012)

Resposta a la Paraula

Himne: *La nostra tasca no és en va*

Música: Jonny Robinson; Lletra: Elies Cortès

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi musical)

Anuncis

Himne: *L'amor de Déu*

Música: G. J. Webb, adap. Elies Cortès; Lletra: Judit Pallàs

Benedicció

Postludi

Som aquí

Música: S. Townend, K. Getty; Lletra: Elies Cortès

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: Grup Pizzicato

Lectures bíbliques: Judit Pallàs

Diaques: Joan Salvador i Guillermo García

Retransmissió: Cristina Dalmau i Anna Guinot

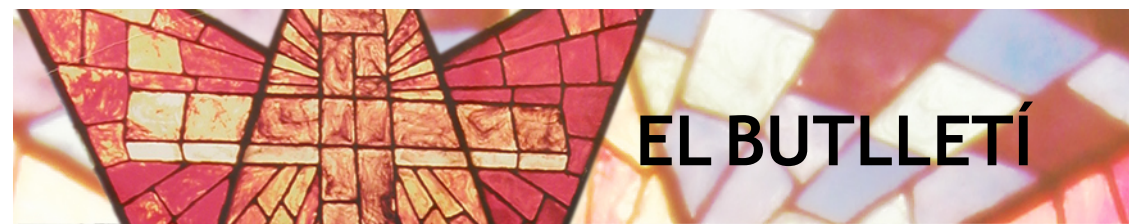
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 2042 26 de juliol de 2026

Els burques invisibles

Cada vegada que a Occident es parla del burca, el debat es polaritza. Uns el consideren una expressió legítima de la llibertat religiosa; d'altres, el veuen com el símbol més evident de la submissió de la dona. Entre aquestes dues posicions sovint desapareix una pregunta fonamental: què és, en realitat, la llibertat?

A França, el burca i el nicab estan prohibits als espais públics. Els arguments són coneguts: la seguretat, la identificació personal, la convivència ciutadana, la laïcitat o la defensa dels valors republicans. Tanmateix, la prohibició també ha estat objecte de dures crítiques. S'ha afirmat que limita la llibertat religiosa, que estigmatitza les dones musulmanes, que l'Estat no hauria de decidir com han de vestir els ciutadans i com sovint passa amb qüestions de caràcter identitari, les prohibicions generen rebuig i alhora una contrareacció d'indignació que desemboca en fanatisme.

És un debat complex perquè cap dels dos bàndols no posseeix tota la raó.

No totes les dones que porten burca ho fan perquè hi són obligades. Algunes afirmen que és una decisió conscient, una manera de viure la seva fe, de preservar la intimitat o fins i tot de rebel·lar-se contra una societat que converteix el cos femení en un objecte de consum. Negar aquesta possibilitat seria paternalista.

Però tampoc podem ignorar que, en molts països, el burca és una imposició legal, social o familiar. Allà no hi ha llibertat. Quan una dona és castigada, repudiada o empresonada per no cobrir-se, la peça de roba deixa de ser una opció religiosa per convertir-se en un instrument de control.

La qüestió, per tant, no és el burca en si mateix. La qüestió és la llibertat.

La dignitat humana és anterior a qualsevol religió, cultura o ideologia. Cap creença pot legitimar la violència, la coacció, la discriminació o la submissió d'una persona. Les democràcies protegeixen la llibertat religiosa, però aquesta llibertat no és absoluta. Igual que no es poden justificar matrimonis forçats, mutilacions genitals, violència d'honor o qualsevol altra vulneració dels drets humans apel·lant a la tradició o a la religió, tampoc no es pot justificar la imposició d'una determinada manera de vestir.

Tenim la temptació d'atribuir el mal a les coses, als diners, a les armes, als sistemes polítics, al sexe, a cultura, a la religió o al cos de la dona i els posem un burca pensant que així eliminem el mal sense parar esment que el mal està en el cor de l'esser humà. Molt sovint la religió ha imposat burques als creients per preservar-los del mal o per imposar una manera de pensar o per enfrontar-los contra els infidels. La religió només és autèntica quan és lliure.

Jesús ho expressava amb una imatge sorprenent: «El meu jou és suau i la meua càrrega és lleugera». Una religió que esclavitzava, que anul·la la consciència o que converteix Déu en un mecanisme de control ha deixat de complir la seva funció. La fe hauria de conduir a la llibertat interior, no a la por; a la responsabilitat, no a la submissió cega.

Ara bé, encara queda una pregunta incòmoda. Quan una dona afirma que ha triat lliurement portar el burca, fins a quin punt aquesta decisió és completament lliure?

Cap ésser humà no decideix des del no-res. Tots estem condicionats per la família, l'educació, la cultura, la religió i l'entorn social. Les nostres conviccions són fruit d'una història que no hem escollit. En aquest sentit, el lliure albir absolut probablement no existeix.

Per això l'educació té una missió fonamental: desenvolupar l'esperit crític. Només una persona capaç de qüestionar allò que ha rebut pot discernir si les seves conviccions són realment seves o simplement una herència assumida sense reflexió.

És aquí on el debat sobre el burca adquireix una dimensió universal.

El veritable problema no és només el vel que cobreix un rostre. El problema són tots aquells vels que impedeixen pensar. Hi ha burques religiosos, però també n'hi ha d'ideològics, polítics, culturals i mediàtics. N'hi ha que es vesteixen en nom de Déu i d'altres en nom de la nació, del partit, de la identitat o del progrés. Tots tenen una característica comuna: exigeixen adhesions absolutes i desconfien del dubte.

Vivim en una època en què les xarxes socials amplifiquen aquesta tendència. Els algorismes ens mostren allò que confirma les nostres idees, ens envolten de persones que pensen igual i converteixen la discrepància en una amenaça. Sense adonar-nos-en, podem acabar portant un burca invisible que no ens tapa el rostre, sinó la mirada crítica.

El sociòleg Max Weber atribuïa a la civilització occidental un llarg procés de racionalització que culminaria amb la Il·lustració, quan la crítica i la raó van començar a qüestionar les tradicions, les autoritats i els dogmes. Aquell llegat no està garantit per sempre. Avui assistim al ressorgiment de nous autoritarismes que prefereixen ciutadans obedients abans que persones capaces de pensar per si mateixes.

Potser aquest és el gran repte del nostre temps.

No tant decidir si una peça de roba hauria d'estar prohibida o permesa, com preguntar-nos quins són els burques que nosaltres mateixos portem sense adonar-nos-en. Quines idees no ens atrevim a qüestionar? Quines veritats acceptem només perquè les repeteix el nostre grup? Quines pors ens impedeixen pensar amb llibertat?

Perquè tota societat té els seus propis vels. I només l'esperit crític és capaç d'aixecar-los.

L'Evangeli posa les paraules finals a aquesta reflexió: «La veritat us farà lliures». La llibertat no consisteix a substituir un vel per un altre, sinó a tenir el coratge de buscar la veritat, encara que això ens obligui a revisar les nostres conviccions més arrelades. Potser aquesta és l'única manera d'alliberar-nos dels burques visibles... i, sobretot, dels invisibles. La religió no només ha de ser un espai de fe, d'espiritualitat, de recerca del bé sinó també ha de ser un espai de llibertat, de lliure pensament, de reflexió

teologia i ètica. L'església metodista té un precepte que la defineix "Pensem i deixem pensar". Només així podrem alliberar-nos dels burques invisibles.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

AGENDA

- Del 2 al 3 de setembre la nostra pastora estarà a Madrid per la visita del president de l'església metodista italiana.
- Del 7 al 9 de setembre la nostra pastora estarà reunida amb la Comissió Permanent a Rubí.
- El dijous 17 de setembre començarem el nou curs d'estudis bíblics, com sempre a les 19h a l'avantsala del temple.
- El 19 de setembre hi haurà la propera Mesa per zoom.
- El 19 de setembre participarem a la Nit de les religions, organitzada per l'AUDIR.
- El 26 de setembre tindrem l'excursió unida de l'EEC, serà a Rubí hi haurà concurs de paelles, tothom que vulgui assistir s'haurà d'inscriure abans del diumenge 6 de setembre.
- El 27 de setembre hi haurà el proper Consell d'església.
- Del 2 al 5 d'octubre la nostra pastora estarà a Londres a la reunió de tador de Consell Europeu Metodista.
- El 10 d'octubre tindrem el Dia de l'Església.
- El 18 d'octubre hi haurà reunió del Consell de l'església.
- Del 20 al 22 d'octubre la nostra pastora estarà a Praga a la reunió de secretariats d'ecumenisme del Consell Europeu d'Esglésies.
- El 25 d'octubre tindrem un culte unit de l'EEC amb l'Església de parla alemanya. Serà a les 11h del matí al nostre temple i celebrarem junts el dia de la Reforma.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Estimats us he de donar una notícia que em costa una miqueta, però, no us vull amoïnar tampoc. No tenim gaire fons per poder ajudar a l'"Chiringuito". Encara que el Wolfgang em diu que tranquils, que el Senyor fa que quan una porta es tanca, una finestra s'obre. Us ho he d'explicar. La necessitat no fa vacances. La gent més desafavorida, Segueix trucant a la porta del "Chiringuito" i les factures segueixen arribant. Lloguers, llum, aigua, productes de primera necessitat. Però els nostres fons estan molt baixets. Sé que tothom fa el que pot i més, però, crec que es honrat explicar-ho. No deixeu de pregar per ells, que el Senyor proveeixi i els doni forces. Recordeu, no portar coses aquí fins al setembre que serà quan podran tornar a venir a buscar. Gràcies a tots/es

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem un record especial per a tots aquells germans i germanes de la comunitat que, per motius de salut, vacances o per altres circumstàncies, no han pogut acompanyar-nos. Els sentim igualment a prop i els fem arribar, amb tot el cor, una abraçada plena d'afecte i de fraternitat.

CANAL DE YOUTUBE

<https://www.youtube.com/@esglesiaiprotestantdebarcel3038>